

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Cvræ Pastoralis Præcipve Circa Repentina & Generaliora

Possevino, Giovanni Battista Bernardino

Coloniæ Agrippinæ, 1645

§. 5. De exercitio Spei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42220

dendo, quæ symbolo Apostolorum continentur; siue illud ipsemet æger recitet, siue illud Sacerdos ei proponat per partes, præmittendo; Nonne viuere & mori vis in fide, quam ad salutem necessariam proponit S. Romana Ecclesia? Quòd si contingeret, infirmum ipsum aliquam tentationem pati circa credenda; ei proponi poteri: *Primò*, talia testata esse per miracula, quæ non nisi à Deo per suam infinitam potentiam fieri potuerunt: Deum autem mendacij & falsitatis testem esse non posse. *Secundò*, quòd in Christiana fide nihil vnquam, nisi sanctum & commendatione dignum deprehensum fuerit. *Tertiò*, eam prædicatam esse mundo ab omnibus integerrimæ vitæ, cum contemptu commodorum temporalium, & tolerantia tormentorum grauium, consignantibus illam sanguinis sui effusione, propriaque morte. Audiram quoque esse cum magna mutatione morum, & tantà generositate, vt quodcunque tormentorum & mortis genus pati maluerint, quàm ab ea momento temporis deficere, pleni Spiritu S. reddente illis testimonium, quòd essent filij Dei, hæredes regni cælestis, persistentes in suscepta fide.

§. 5. De exercitio Spei.

Quod attinet ad spem, consultum est illam prærobore atque viuificare circa sua propria obiecta; quæ sunt remissio peccatorum, diuinæ gratiæ consecutio, perseuerantia in eadem, & adeptio gloriæ æternæ. Ad quam viuificationem ista, præter alia, conferre possunt: Primum est, illud ad Rom. c. 8. *Qui etiam proprio Filio non peper-*

spercit. sed pro omnibus nobis tradidit illum: quomodo non etiam cum illo omnia nobis donauit? Quis accusabit aduersus electos Dei? Deus qui iustificat: quis est qui condemnet? Christus IESVS. qui mortuus est, imò qui resurrexit, qui est à dextris Dei, qui etiam interpellat pro nobis. Secundum est Christi promissio accipiendi à Deo quidquid petierimus. Petite (inquit Matth. 7. & Luc. 11) & accipietis: quærite & inuenietis: pulsate & aperietur vobis. & Ioan. 14. Quodcunque petieritis in nomine meo, hoc faciam. Qui promittit, fidelis est. possibili que est apud eum omne verbum, ut merito dicendum sit: In te Domine speraui, non confundar in aeternum. Quoniam, confirmata est super nos misericordia tua, & veritas tua manet in aeternum. Tertiū est, Dei miseratio. de qua Psal. 102. Quomodo pater miseretur filiorum, misertus est Dominus timentibus se: quoniam ipse cognouit figmentum nostrum, seu infirmitatem nostram naturalem. Et Isaia c. 49. Nunquid mulier potest obliuisci infantem suum, ut non misereatur filio uteri sui? etsi illa oblita fuerit, ego tamen non obliuiscar tui. Quartum est, benigna inuitatio diuina. Ierem. c. 3. Tu fornicata es cum amatoribus multis: veruntamen reuertere, & suscipiam te. Item Matt. 11. Venite ad me (inquit Christus) omnes qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos. Et, Eum qui venit ad me, non eijciam foras. Quintum est, enormitas peccati desperationis, quā Deo tollitur quod ei maximè proprium est, puta misereri semper & parcere: ut Ecclesia profiteretur, ipsum sic precando; Deus, cui proprium est misereri semper & parcere, &c. Absit ut sect.

tores finis Caini & Iudæ proditoris, desperationem de Dei misericordia, cuius magnitudo quâcunque magnitudinem & multitudinem quorumcunque peccatorum infinitè superat: nulli contrito corde petenti, vlllo tempore neganda, ne quidē in extremis, vt patet in S. latrone, qui cum sciret adesse sibi vitæ extremū, misericordiam petenti à Christo promissus est Paradisus. Cauendum est autem sedulò, ne aures præbeamus sophisticis rationibus Dæmonis, quibus desperationem suadere nititur; quæ omnes euanescent erectis oculis mentis ad Christum crucifixum, qui pugnavit pro nobis, vicit pro nobis: In eo enim est salus, vita & redemptio nostra, multò magis quàm in serpente à Moysè erecto fuerit salus eorum, qui morsibus serpentum morti exponebantur. Nobis sufficiat infinita esse merita Christi, quibus nobis promeruit remissionem peccatorum, diuinam gratiam, & gloriam sempiternam. Ea autem fidelibus ad ipsum conuersis applicantur sufficienter per debitum Sacramentorum vsum, quem maximè in periculo mortis commendatum esse oportet.

Iam verò spes exerceri potest per modum obedientiæ & patientiæ, sic ex Psal. 42. *Quare tristis es anima mea, & quare conturbas me: spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi salutare vultus mei, & Deus meus.* Deinde ex Psal. 21. præcedenti: *Quoniam tu es, qui traxisti me de ventre, spes mea, ab uberibus matris meæ in te proiectus sum ex utero matris meæ. Deus meus es tu, ne discesseris à me,* Præterea ex Psalm. 30. *In te Domine speravi, non confundar in æter-*

num

in iustitia tua libera me Inclina ad me au-
 tum tuam: accelera, ut eruas me. Esto mihi in
 Deum protectorem, & in domum refugij, ut sal-
 uum me facias. Quoniam fortitudo mea, & refu-
 gium meum est tu, & propter nomen tuum deduces
 me, & enutries me. Educes me de laqueo hoc, quem
 absconderunt mihi, quoniam tu es protector meus,
 & manus tuas comendo spiritum meum, redemisti
 me, Domine Deus veritatis. Et alibi Ps. 26. Si con-
 stant aduersum me castra, non timebit cor meum.
 Et Ps. 22. Si ambulauero in medio umbrae mortis,
 non timebo mala, quoniam tu mecum es. Et Iob 17. Pone
 me iuxta te, & cuiusuis manus pugnet contra me.

Amplius spes per modum desiderij aeternae fa-
 lucis (quae est illius obiectum praecipuum) exer-
 cetur usurpando illud Psal. 83. Quam dilecta ta-
 bernacula tua Domine virtutum, concupiscit &
 despicit anima mea in atria Domini. Cor meum &
 caro mea exultauerunt in Deum viuum. Quod de-
 siderium in infirmo accendi potest commemo-
 ratione bonorum, quae continentur adaeptione
 aeternae gloriae: quae sunt, liberatio a peccato &
 omni miseria, ac seruitute Diaboli: summa ex-
 pletio desideriorum, requies, honor, gaudium
 sempiternum, cum clara Dei visione & conuer-
 satione suauis cum Angelis Sanctisque; alijs, atque
 B. Virginis omnium Reginae frui iucundissimo
 conspectu: adeoque Christi IESU, qui sedet ad dex-
 teram Patris, solus Dominus & solus altissimus;
 quem & oculis a mortuis suscitati, visuri sumus,
 iuxta illud Iob 19. In carne mea vidobo Deum Sal-
 uatorem meum, quem visurus sum, & oculi mei
 conspiciuntur sunt, & non alius. Reposita est haec spes
 mea in sinu meo.

Quæ cum ita sint, quid restat infirmo, nisi ut spe tantorum bonorum se fulciens, audito de morte sibi imminente nuntio, cum exultatione dicat illud Psal. 121. *Latatus sum in his quæ dicta sunt mihi in domum Domini ibimus.* Dicat tamen sine præsumptione, & cum corde contrito & humiliato.

§. 6. *De exercitio Charitatis.*

Quod attinet ad charitatem, ad illius exercitium, quod est amare Deum super omnia, & proximum sicut nos ipsos propter Deum, inflammanda est voluntas ponderatione titulorum, quibus ad illud omni iure obligamur.

Primus est, Dei bonitas & maiestas, qua dignus est amari amore infinito. Cuius præstandi, quia capaces non sumus, finitus nobis imponitur supra omnem amorem creatum, seu, ut dici solet, qui sit super omnia, ita ut non modò nõ amplius, sed nec tantum quantum ipsum vllam creaturarum amemus; ut dicere liceat cum Dauid in Psal. 7. *Quid mihi est in caelo, & à te quid volui super terrã? Deficit caro mea, & cor meum, Deus cordis mei, & pars mea Deus in aeternum.*

Secundus titulus est, quòd Christus prior dilexerit nos, iuxta illud Ioan. 15. *Non vos me elegistis, sed ego elegi vos.* Et illud in Epist. 1. eiusdem Ioannis cap. 4. *Nos ergo diligamus Deum, quoniam Deus prior dilexit nos.* Quam, quæso, indignum esset tantum amatorem non redamare ex toto corde, & tota anima, & omnibus viribus! Id igitur studeamus obrinere ab ipso Christo illa affectuosâ D. Bonaventuræ oratione. *Transfige dulcissime Domine IESV Christe, medullas & viscera*